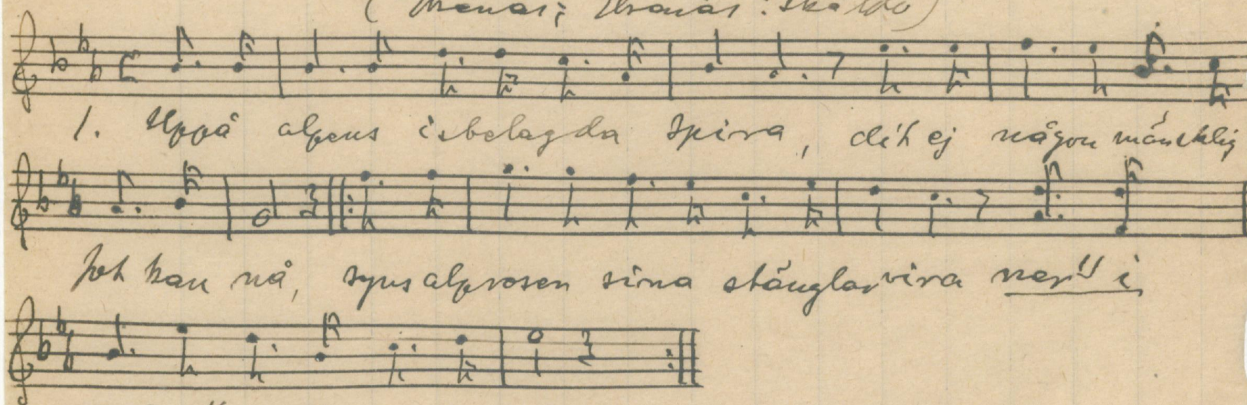

34. Uppå alpens isbelagda spira.

99

(Shenäs; Thonäs: Skibblö)

1. Uppå alpens isbelagda spira, det ej någon märklig

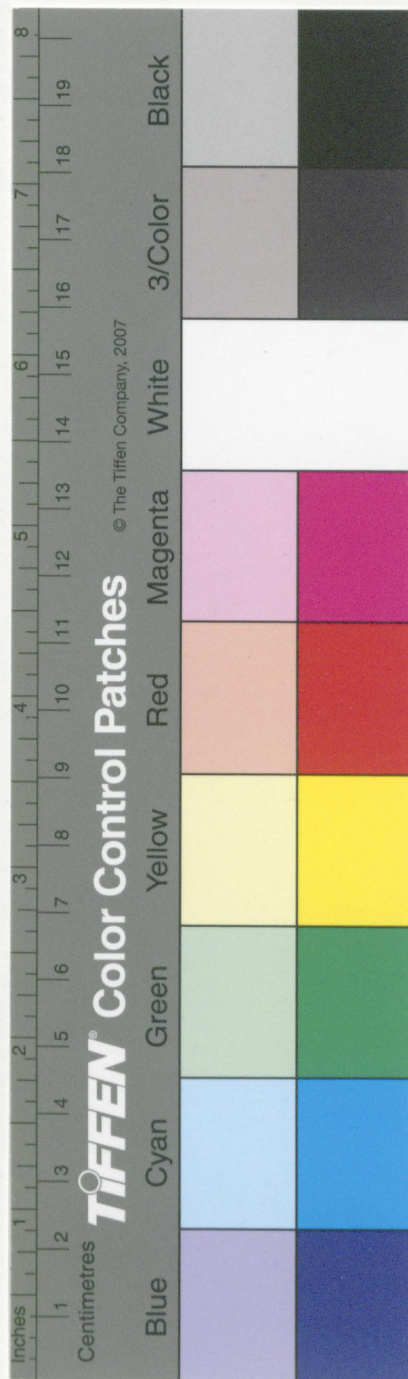
het kan nä, tyus alprosen sina stänglar vira ner i

dalen isbe lagda vira.

2. Men i dalen väckte orken li'ga,²⁾
kon³⁾ var³⁾ skön som alpens fagra ros.
Många frän till henne kommo,
Ty⁴⁾ alla ville äga dalens ros.

3. Den li'gan⁵⁾ var en ung bekaglig flicka,
dotter⁶⁾ till den rike Konrad Mo.
Henne⁷⁾ följde ingen lycklig stjärna,
Ty högmödet⁸⁾ hennes hjärta bor.

4. Ah, i blommar, suckade kon ofta,
"den som finge äga en en stund,
finge känna hur skönt i dofta,
trycka⁹⁾ blätt en kyss på eder mun."

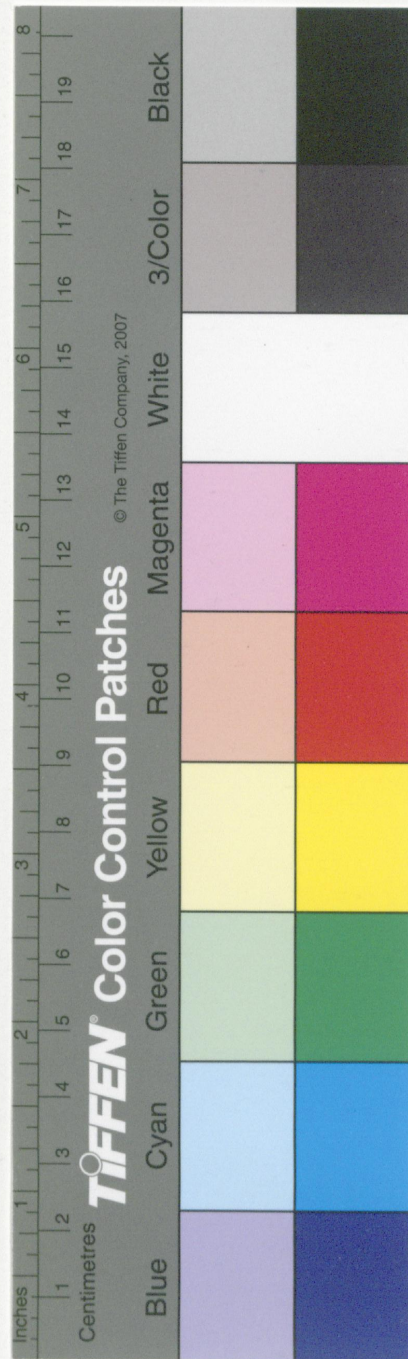
100
5. Så hon tänkte, då en yugling sade:
"O Ewelin, säg vill du bli min brud,
allt mitt guld jag för din fot nedlade
och blädde dig i alpens blomster skrud."

6. Nej⁽¹⁴⁾, hon svarar, "Ingen mig jag bli en,
förän du ett löfte åt mig ger⁽¹⁵⁾
och belst en allt, om du en alpen giver⁽¹⁶⁾,
en enda blott. Jag fördras i the fler!"

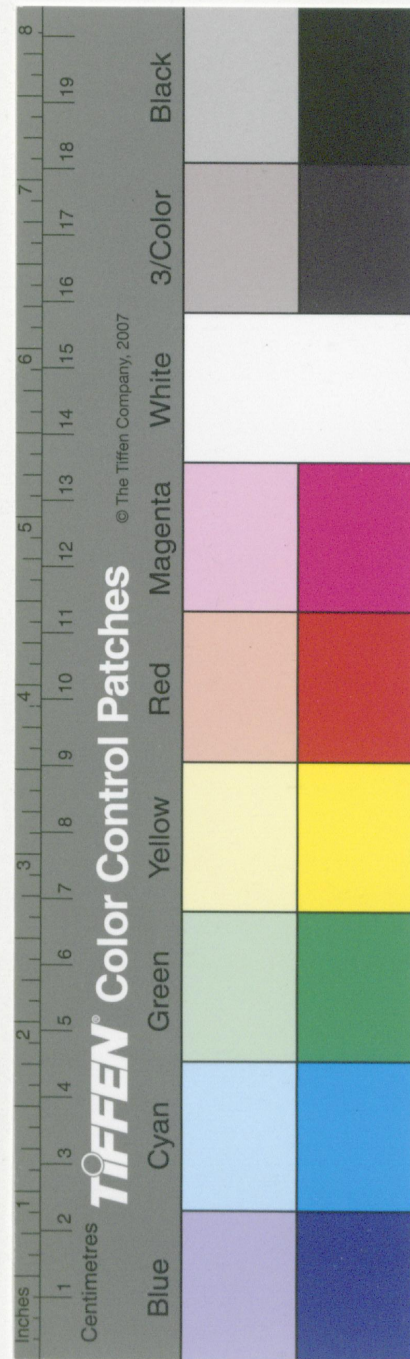
7. Kuno⁽¹³⁾, han du mod att detta göra,
"så skall du för evigt bli min man⁽¹⁷⁾
Din kärlek skulle dig mot höjden föra⁽¹⁸⁾,
gå hämta blommor uti björkans famn⁽¹⁹⁾."

8. Kuno klättrade mot alpens höjden⁽¹⁵⁾,
Men Ewelin hon vandrar ned till byn⁽¹⁶⁾
för att njuta dansen ystra⁽¹⁸⁾ pojkar⁽¹⁷⁾,
medan alpbarn vandrar upp mot skogen⁽¹⁹⁾.

9. Kuno hastar genast mot en klippa⁽²⁰⁾
på att hämta ned en valker ros⁽²¹⁾
Hans enda handtag var en blomsterknippa,
och mot en kupa stödde han sin fot.

- 101
10. O²¹ Welin, här har jag denna blomman, ¹⁰¹
och här en alpin pinus så vit som snö.
O²² Welina, ²² vänta, snart jag kommer,
Min Gud, jag faller! Låt mig inte dö!
11. Så kan rof²³ när han störtar ned
hög²⁵ligt från alpens högsta topp,
Och i dalen synes ²⁶blott hans kläder
och hans rygligt ²⁷sön derlagne kropp.
12. Welina kom då han från gillet, ²⁸
p²⁸ick se den döda. Då hon skrek: "Ove"
O²⁹ Store Gud, nu har jag ej³⁰ förtjillit ³¹livet på den, som ³¹min³¹ så³¹ älskade.
13. Hennes fader kom ³²örka ³²h³²l³² stället,
där döden var förent den båda två. ³³
Hela byn med honom tårar föllde
att bryder döden gjorde dem ändå.
14. Mera penman ³⁴ej förmår att skriva
om bes³⁵traff av kvinnans ryck och mod,
Hvems roser en mer ej vita,
de blevo ³⁶färgade med Rums ³⁷blod.

Följande berättelsen finnes i Menäs:

1/ ned i bergets 2/ blomma 3/ lika 4/ ordet saknas
 5/ blomman 6/ en dotter 7/ man hemmen 8/ och Frydka
 9/ ordet saknas 10/ stolt 11/ brud 12/ förän kan
 åt mig ett löfte ger, det är, att han åt mig en
 alpros giver 13/ o Konrad 14/ så vill jag för
 evigt bli din brud. Må Herrens hand dig uppåt
 evigt föra. Farenål, god lycka önskar jag dig nu.
 15/ Konrad går mot alpens högsta höjden
 16/ skydder 17/ mot 18/ ygra 19/ enast 20/ Kon-
 rad klättrade på bergets klippa, tills han
 kom dit blomman slagit rot. 21/ men vad
 är en alpros, vit som snö 22/ Evelin ack
 23/ ropar 24/ då 25/ rypligt djupt 26/ men
 27/ ligger 28/ Evelin hon vandrar i från gillet
 och fick se den döde. Då hon skrek 29/ beövat
 30/ av 31/ som jag 32/ även kom 33/ men döden
 då förut både två 34/ Längem jag 35/ hem
 kärlek snart kan skiljas åt 36/ äro 37/ Konrads.

